

Balázs Tibor

Ébredés

1.

Pásztorok, pásztorok,
jöjjetek, lássátok,
alábukott a Nap,
az est ölébe kap:
penderít menyecskékkel,
forгат égi ekékkel
a mennyei csapáson,
hogy majd álommá váljon,
amibe ki-be járnak
őrizői a nyájnak.

2.

Pásztorok, pásztorok,
halljátok, szóljátok:
az égi gyalogút
olyan tisztásra fut,
ahol a csipkebokrok
tüzében is vacogtok,
hol áldozati bárány
nyaka köré szivárvány
tekeredik, hogy rántsa
vissza a vakvilágba.

3.

Pásztorok, pásztorok,
bölcsek és megjuhászok,
anyaegyekben halkán
jártok a címszavakban:
Pannonia térképén
sétálgatnátok békén,
de itt is annyi várba
csap be a kozák dárda,
hogy e mennyei sétán
hoszteszetek a sátán.

4.

Pásztorok, pásztorok,
fogjátok pennátok:
a pásztorlevelekben
a história rendben.
Betűvetőket látott
kunyhónkban ma egy látnok,
és látott égi szépet:
Az Úr magához kéret
egy pásztorlányt, hogy reggel
szemében ébredjen fel.

Bükkfalai elégia

1.

Pásztorok, pásztorok,
jöjjetek, lássátok,
ma reggel Bükkfalán
egy kehes paripán
lovagol ki az Égre,
hogy Istenét kikérje,
hogy Istenét lehozza
földi zarándoklatra,
gyerekként: Nagypám...
Ő vág neki, csupán.

2.

Mert istentelen lett itt
az ima és a vakhit,
a templomkapun nem jár
be csak egy vājár,
akit a kőbányában
neveltek: látomásban...
Hisz ott is Te vagy, Gyermek,
hol köveket emelnek
az Úristen házának,
akik hazáig látnak.

3.

Bükkfali kőbányától
meglép az Isten, távol
az ő transzcendens kékje,
hogy azt bárki beérje,
és táltosán lehozza
e székelyhoni porba,
hogy elkeverje itten
regékbe, s ami nincsen:
szocreál legendákba,
és kolhozos fohászba.

4.

Pásztorok, pásztorok,
jöjjetek, lássátok,
Bükkfalán, fenn az égen
miként egy Dalí-képen
Gyermek szállong, eltévedt,
nálad kér menedéket,
Isten... Ne tégy csodát!
Zsuppold ki nagypát,
itt várom ötven éve,
hogy gyermek legyek véle.